

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

DOCTRINE VAN DE OPENBARING-LES 5- CANON

INTRODUCTIE

"Canon" is een woord dat regel of standaard betekent. Als we het hebben over canon, hebben we het over die literaire grenzen aan geïnspireerde boeken die voor ons het Woord van God zijn. De canoniek van de Schrift verwijst naar de vraag welke geschriften behoren tot de geïnspireerd literatuur waaraan we loyaliteit als gezaghebbend geven. Dit is de vraag van de canon van de Bijbel: welke boeken zouden in de Bijbel moeten staan?

I. DE CANON VAN HET OUDE TESTAMENT

De Masoretische tekst:

Met betrekking tot het Oude Testament aanvaardden Jezus en de apostelen de Joodse canon of de Schrift die toen bestond. De Hebreeuwse Bijbel die zowel door Jezus zelf als door de apostelen werd gebruikt, is dezelfde Bijbel die protestanten tegenwoordig het Oude Testament noemen. Toen gebruikte Jezus dezelfde canon van de oudtestamentische geschriften die protestanten tegenwoordig herkennen. De vierentwintig boeken van de zogenaamde Masoretische tekst van de Hebreeuwse Bijbel zijn de boeken waarvan door Jezus werd erkend dat ze door God waren geïnspireerd en voor ons het Woord van God waren. Deze masoretische tekst is dezelfde tekst die door het rabbijnse jodendom wordt erkend als de canon van de Hebreeuwse bijbel. Het is de Bijbel die door Jezus werd gebruikt.

De Septuagint:

Er is, naast deze Hebreeuwse Bijbel, een Griekse vertaling van het Oude Testament genaamd Septuagint. Dit wordt meestal afgekort met het Romeinse cijfer LXX, ofwel 70. De Septuagint was een vertaling van het Oude Testament dat de Hellenistische Joden (Grieken) in Egypte gebruikten. Dat wil zeggen, Joden die Grieks spraken en in een Griekse cultuur leefden. In deze Griekse versie van het Oude Testament zijn er een aantal boeken die door rooms-katholieken en ook door Oosters-orthodoxe bekentenissen als onderdeel van de canon van het Oude Testament worden aanvaard. Deze staan bekend als de 'apocriefe boeken' van het Oude Testament of de 'deuterocanonische boeken'. Ze zijn niet hetzelfde als de apocriefe boeken van het Nieuwe Testament, waar we het later over zullen hebben. Met betrekking tot de apocriefe oudtestamentische boeken bevatten deze apocriefe boeken Tobias, Judith, bepaalde toevoegingen aan het boek Esther, bepaalde toevoegingen aan het boek Daniël, een boek genaamd Wijsheid van Salomo, en 1 en 2 Makkabeeën, onder andere. Deze worden tegenwoordig in de rooms-katholieke bijbel gevonden. De Grieks-orthodoxe accepteerde ook aanvullende boeken zoals Psalm 151 en andere. Deze zouden deel uitmaken van de canon van de orthodoxe kerk.

Het Oude Testament in de kerk

De eerste lijst die we hebben in de geschiedenis van de canon in de kerk van het Oude Testament komt van een man genaamd Melito de Sardis die rond 175 AD leefde. Hij somt alle oudtestamentische boeken op die door Joden en protestanten worden herkend, behalve het boek van Esther. Het voegt ook de wijsheid van Salomo toe, een van die apocriefe boeken die we hebben genoemd. Dat is de oudste lijst die we hebben onder de kerkvaders voor het Oude Testament.

Wat de canon in het Oude Testament betreft, geloven we dat het relatief onbetwistbaar is als we zeggen dat we dezelfde canon van de Bijbel accepteren die Jezus zelf heeft aanvaard en daarom hebben we een zeer solide basis.

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

II. CANON VAN HET NIEUWE TESTAMENT

Hoe komen we bij het nieuwe testament? Betreffende het Nieuwe Testament beloofde Jezus zijn discipelen dat hij hen door de Heilige Geest zou herinneren aan alles wat hij had gesproken en onderwezen. Kijk naar de beloften bijvoorbeeld in Johannes 14, 15 en 16. Eerst, Johannes 14:26. Jezus zegt: *"Maar de Trooster, de Heilige Geest, die de Vader in mijn naam zal zenden, hij zal u alle dingen leren en zal u herinneren aan alles wat ik u heb verteld."* Als we verder gaan naar Johannes 15:26 -27: *"Maar wanneer de Trooster komt, tot wie Ik u van de Vader zal zenden, de Geest der waarheid, die van de Vader uitgaat, zal hij van mij getuigen. En u zult ook getuigenis afleggen, omdat u vanaf het begin bij mij bent geweest."* En dan Johannes 16:13: *"Maar wanneer de Geest der waarheid komt, zal hij u naar de gehele waarheid leiden; omdat hij niet alleen zal spreken, maar alles zal spreken wat hij zal horen, en je de dingen zal laten weten die zullen komen."* Hier geeft Jezus de discipelen de opdracht om te getuigen van wat hij hen heeft geleerd en tot hen heeft gezegd omdat zij vanaf het begin bij hem waren. Hij belooft dat de Heilige Geest hen een exacte herinnering zal geven van wat Hij hen vertelde en leerde.

Als je naar de rest van het Nieuwe Testament kijkt, ontdek je dat de apostelen de vaste overtuiging hadden dat het evangelie dat ze predikten het Woord van God was. Het is opmerkelijk dat zij naar deze boodschap, dit evangelie dat zij verkondigden, verwijzen als het Woord van God. Kijk bijvoorbeeld naar 1 Thessalonicenzen 2: 9-13.

Hier spreekt Paulus over het Evangelie van God, dat tot de Thessalonicenzen werd gepredikt, en prees hen omdat zij hem herkenden en ontvingen, niet als het woord van mensen, maar het was hetzelfde Woord van God dat tot hen werd verkondigd. Zie ook in Galaten 1: 11-12. Ook hier zegt Paulus: dit is niet het evangelie van de mens; Dit is een openbaring van God, van Jezus Christus, en dat is wat ik u verkondig. Ook in 1 Korinthiërs 14: 36-37. Hier bevestigt Paulus zijn autoriteit als apostel en zegt: Dit is het Woord van God dat tot u is gekomen. Het is een gebod van de Heer. Iedereen die spiritueel is, zou het als zodanig moeten herkennen. Dit is niet iets dat alleen maar menselijk is.

De apostelen hadden deze sterke overtuiging dat zij in de kracht van de Heilige Geest het Woord van God verkondigden.

Laten we ook kijken naar 2 Petrus 3: 15-16, dus toen de brieven van Petrus werden geschreven, zien we dat de brieven van Paulus al werden aanvaard als gelijk aan de oudtestamentische geschriften.

Nieuwtestamentische formatie

In 175 AD hebben we de eerste lijst met canonieke boeken die tot het Nieuwe Testament behoren. Dit is een lijst die is ontdekt door een Italiaanse geleerde genaamd Ludovico Antonio Muratori en daarom wordt deze Canon Muratorian genoemd. De Canon Muratorian dateert van rond 175 na Christus. Het omvat de vier evangeliën, het boek Handelingen, dertien brieven van Paulus, het boek Judas, de twee brieven van Johannes en het boek Openbaring. Hij vermeldt geen Hebreeën, 1 en 2 Peter of Jakobus. Interessant is dat de Muratoriaanse Canon wijsheid van Solomo als canoniek accepteert. Hij accepteert ook de openbaring van Petrus, die vandaag niet in ons Nieuwe Testament staat. Deze Openbaring van Peter is niet hetzelfde als een gnostisch document dat een enigszins vergelijkbare naam draagt; Dit is enigszins anders, en de Canon Muratorian neemt het op.

In 200 na Christus geeft een andere kerkvader genaamd Caius een vergelijkbare lijst met geaccepteerde boeken. Het vermeldt dezelfde eenentwintig canonieke boeken die in de Muratoriaanse Canon zijn gevonden, dus dit laat zien dat er op dat moment een vrij stevige overtuiging was over die boeken.

Loving God, Loving People Bijbelse Doctrines

Tegen 340 AD geeft de vader van de kerk, Eusebius, de lijst van de canonieke boeken van het Nieuwe Testament die we vandaag aanvaarden door alle christelijke denominaties, protestant, katholiek of orthodox.

We kunnen de vraag stellen: Hoe komt een boek in aanmerking voor de canon? De manier waarop protestanten deze vraag beantwoorden, is typisch door te zeggen dat canonieke boeken moeten komen van de apostolische cirkel. Ofwel werden ze rechtstreeks geschreven door een apostel of ze werden geschreven door degenen die medewerkers van de apostelen waren. Bijvoorbeeld Lucas. Lucas was geen apostel, maar als auteur van een evangelie en medewerker van de apostelen komt hij van de eerste apostolische cirkel. Een oorsprong hebben in de apostolische cirkel zou een noodzakelijke voorwaarde zijn om canoniek te zijn. Bovendien zou consistentie met de andere boeken die al als canoniek worden erkend een noodzakelijke voorwaarde zijn om in de canon te zijn. Je kon niet iets in de canon hebben dat inconsistent was met de andere canonieke boeken. En dan, ten slotte, eerlijk gezegd, vertrouwen protestanten op de Heilige Geest om de kerk ertoe te brengen die bijbelboeken te herkennen waarin we het Woord van God horen dat tot ons spreekt.

We geloven echter niet dat we de canon moeten beschouwen als iets dat door de mens wordt bepaald. Wij geloven dat het tegenovergestelde is, zoals we hebben gezien. Deze boeken worden opgelegd aan de kerk. De kerk herkende hen als geautoriseerd en daarom onderdeel van de canon. Er was nooit enige twijfel dat bijvoorbeeld de apocriefe evangeliën en andere vervalsingen die eeuwen later werden geschreven, in de canon zouden moeten worden opgenomen. Disclosers zoals Dan Brown in zijn boek *The DaVinci Code*, die de kerk presenteren als een soort samenzweringsalliantie om deze andere evangeliën te vernietigen en te voorkomen dat ze deel gaan uitmaken van de Bijbel, is slechts een totale verzinsel en vervorming van de geschiedenis van de kerk. Vanaf de vroegste tijden werden de evangeliën en handelingen opgelegd als het geautoriseerde verslag van het leven van Jezus, en iedereen wist dat deze zogenaamde latere apocriefe evangeliën zoals het evangelie van Thomas 'jeugd, het evangelie van Petrus, het evangelie van Filippus, enz., waren vervalsingen die tientallen jaren, zelfs eeuwen, na de dood van Jezus ontstonden en daarom onwettig waren.

CONCLUSIE

Met deze les komen we aan het einde van deze serie over de leer van openbaring. We hopen dat dit een grote hulp is voor je kennis en spirituele groei. Moge God ons blijven zegenen met de kennis van zijn woord!